

Ketabton.com

ويناوال: حاجي نورا احمد (قران مل)

ددې کتاب د چاپ حق له ویناوال سره خوندي دی

د کتاب ځانگړني

- د کتاب نوم :: مناجاتونه
- شاعري او کمپوز :: حاجي نوراحمد ((قرانمل))
- خپرندوی :: ارواښاد غریبک اسلامي فرهنگي خپرندویه ټولنه
- د چاپ کال :: ۱۳۸۹ لمریز کال د کب میاشت
- د خپرندوی اړیکه :: ۰۰۹۳۷۰۰۳۲۲۰۷۱
- د لیکوال انټرنیټ پته :: noorahmad_kakar@yahoo.com
- انلاین چاري :: مختار احمد احسان www.Larawbar.com

اهدا

د ښاد روان ابوالفیض مولوي

عبدالغفار بريالي

روح ته !

بسم الله الرحمن الرحيم

بناغلی الحاج نوراحمد ((قرانمل)) دکندهاردخوانو شاعرانو، لیکوالانو او څېړونکو څخه دی چې زیاتي لیکنې او څېړنې یې کړيدي چې لمړۍ شعري ټولگه او ځینې نور اثار یې چاپ سویدی او ځینې یې ناچاپه پاته دي

پاک خدای (ج) دي توان ورکړي چې دغي مېړنۍ د غورځنگو، قیامونو او نهضتونو پښتو ژبې ته زیات کار او خدمت وکړي او دغه د حماسو ژبه راژوندۍ کړي او په گډه یې د دنیا د پرمختللو ژبو په قطار کېښي ودرؤ او پرېښود چې زموږ د ژبې د ادب او فرهنگ د بنسټونو د مور د ادبې او فرهنگي بهیر د پیشرفت انکشاف او پرمختگ مخه ونیسي مور د پښتني ټولني د هر پښتون څېړونکۍ، شاعر، لیکوال او ادیب دا ایماني او وجداني دنده ده چې دخپلي مورنۍ ژبې د بقا او پرمختگ لپاره لستوني راوغاري تحقیق، څېړنه، ژباړې او پخپل مورنۍ ژبه علمي، ادبي، تاریخي او اساسي اثار ولیکي او کلتور او فرهنگ په غني کړي خو الحمد الله اوس په پښتني ځوانانو کېښي دا حس پیدا سویدی چې دخپل فرهنگ ثقافت او ادب د بهبود او پرمختگ دپاره یې شپه او ورځ پرځان یوه کړېده چې یو د دغو ځوانو لیکوالو څخه الحاج نوراحمد قرانمل دی چې دخپلي مورنۍ ژبې [پښتو] په چوپړ پسي یې پښې لڅي کړيدي لیکنې او څېړنې کوي. الحاج قرانمل د مناجاتو یوه شعري ټولگه نوې لیکلې ده، او څو ورځې مخکې یې ماته راوړه چې یو څه پر ولیکم ده (قرانمل) پخپله شعري ټولگه کې داسې نوبت او نوي ترکیبونه راوړي وه چې ما په نورو شعري ټولگو کې نه وه لیدلي، چې ټولو شعرونو او نظمونو یې مناجاتي رنگ او خوند درلود تخیل پېچلي تشبیهات او استعارونه پکښي لیدل کېږي د شعر ژبه یې ساده او روانه ده او په ټولو شعرونو او نظمونو کېښي یې د مردفي قافیې څخه کار اخیستی دی او په ټولو بیتو کېښي یو د ((را)) ردیف کارولی دی بل نوبت چې ماد ځوان شاعر الحاج (قرانمل) په شعرونو کېښي ولیدی هغه د قافیې موضوع وه، دده ابتکار داؤ چې ده په شعري ټولگه کېښي قافیه د الفبا په ترتیب یعنی د الف څخه بیا تر (یا) پورې په ترتیب راوړېده. مثلاً

خدا یه کړه مې په عمل کې د ناسوت را

رشتنوالی پر زړگي د ملکوت را

چي ارواه مې ستا د ښکلو میلمنه وي

ناز نواز په وزرو د جبــــــــــــــــــــروت را

په پورته بیتو کېښي د قافیې کلیمې دادي ((ناسوت، ملکوت او جبروت)) ((را)) چې د قافیو تر کلیمو وروسته راغلي دی ردیف بلل کېږي او دغي قافیې ته مردفه قافیه ویل کېږي.

د ځوان شاعر، لیکوال او څېړونکي حاجی ((قرانمل)) په اشعارو او نظمونو کېښي ادبي صنعتونه دورایه څرگند یږي مثلاً

دموسی دعصا غوندي چي لار بنود وي

دايوب استـــــــقامت په اهتزاز را

زه خليل چي دخليل دلار خليل ســــم

د خليل غوندي په اور کـــــــي سرفرازا

په پورتنیو بیتو کښي شاعر د تلمیح ادبي صنعت راوړي دی یعنی د حضرت موسی (ع) او نمرود و قصې ته یې اشاره کړې ده یا د ابیت چي وایې:

ستاد ربار کي مي سرشخ په رکوع څوړ را

په نصیب کي د سلفو مي روغـــــــپر را

په پورته بیتو کي طباق یا تضاد راغلی دی چي دشخ او څوړ کلیمو ترمنځ تضاد یا طباق راغلی دی. قرانمل په ځینو بیتو کښي نامانوس کلیمات راوړي دي امکان دي ولري چي الحاج قرانمل دا کار د قافیې د ضرورت په اساس کړي وي نور نوزه خپله لیکنه پر داغه ځای را نغاړم لمړی ښاغلي الحاج نوراحمد (قرانمل) ته د دغې نوي شعري ټولگي مبارکي وایم او پر قلم دې برکت وي.

په درنښت

لسانس ښوونکی حاجي فضل محمد ((پنهان))

کندهار څلرمه ناحیه ده خواجه

۱۳۸۹/۲/۳۱ م کال

۷۸۲

د ټول بشریت پلار حضرت آدم (ع) چې له اسمانه محکي ته راکښته سو نوئې دسترخښتن دربار ته دامناجات
و وایه ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخسرین ط
ترجمه: اي زما پروردگاره !

((مور پخپلو نفسونو ظلم کړیدی که چیري ته و مور ته بخښنه ونه کړې او پر مور رحم ونه وکړې مور به خامخا له
زیان کارو څخه سو))

حضرت ذکریا (ع) خپل رب ته ویل:

رب لاتذرنی فرداً وانت خیر الوارثین ط
اي پروردگاره !

((ما مه پرېرېده یوازې ځکه چې ته ئې ښه وارث او وارث جوړونکی))

حضرت یونس (ع) د ماهي په نس کې داسي ویل:

لااله الا انت سبحنک اني کنت من الظلمین ط

((نسته د عبادت و پرېرته له تا څخه پاکي ده تالره او زه یم له هغو کسانو څخه چې پر خپل ځان ئې ظلم کړیدی))

ټولو پیغمبرانو د خپل څښتن څخه د مناجات په ویلو او د حاجت په غوښتلو خپله بندگي ښکاره کړې ده د قران کریم
لمړۍ سوره سوره فاتحه او د همدې لمړې ایت (الحمد لله رب العلمین) دی
ترجمه:

((ټوله ثنا و صفت د ټول عالم و روزونکي لره دی))

د ستر او سپېڅلي څښتن بلیغ او معجز کلام هم دسترخښتن په مناجات او ستاینه پیلېږي. همدا راز د پښتنو
نیکه بیټ نیکه چې دیوې ونې لاندې به ناست و او خپل لاسونه به ئې خپل څښتن ته په زاریو لپه کړیوه
دامناجات به ئې وایه:

((لویه خدایه لویه خدایه

ستا په مینه په هر ځایه

دلته دي د غرو لمني

ز مور کړدی دی پکښې پلني

دا وگړي ډیر کړې خدایه

لویه خدایه لویه خدایه ((

د پښتنو دکلاسيکي او منځني دورې شاعرانو خپل د شعر د يو انونه دلوی څښتن په مناجات راپيل کړي دي چي
د ځينو شاعرانو شعرونه ئې د بېلگو په ډول را اخلو.

حضرت عبدالرحمن بابا

لویه خدایه رحيم ته ئې رحمن ته ئې

مهربان تر مور و پلار پر جهان ته ئې

مه مي باسه نا اميده له درباره

ولي داچي گدا زه او سلطان ته ئې

عبدالحميد مومند

الهي دمحببت سوزو گدا زرا

په دا اورکي د سهي سمندر سازرا

تن پرور بلبل دي عيش کاندې په گلو

پروانه لره پروارزما پروازرا

احمد شاه بابا

اوس زه ستا کوم ثنا

اي فريادرس شاها

لاس پر سر درته ولاړيم

يار له ما مه کړې جدا

پير محمد كاكر

الهي توحيد د حمد و دشنا را

په ثنا كښي تر بلبل ژبه گويا را

منور مي زړه په نور د مغفرت كړه

په تاريخه توره خونه كي رڼا را

شمس الدين كاكر

ر به ستا په حمد گويا لرې زبان زما

بنايسته كړي په ثنا صفت بيان زما

په تحميد مي آئينه د زړه صيقل كړه

گوندي مخ پكښي خرگند سي د جانان زما

ميرزا حنان بارگزي

الهي د محبت په اور كي توان را

سمندر رنگه د پتي خولي بيان را

كل سختي مي له زړه وباسي قادره

لكه زلفي د خوبانو زړه پريشان را

مولانا عبدالغفار بريالي

باري خوله مي كړي گويا په مناجات رانا زل كړي ستا د فضل بركات

د څگر داغ مي ډپوه د لمر پشان كړي

چي په ووينمه ارض وسموات

خوان شاعر اوليکوال نوراحمد ((قرانمل)) خپله همدا شعري ټولگه هم له پيله تر پايه په بيلا بيلو قافيو بنکلو ترکیبو دستر او خلاق څښتن (ج) چي د مناجاتو او عباداتو لايق دی په مناجات ترتيب کړېده قرانمل دنو الفاظو په اوډون او دنو وکلیماتو په کارولو ځانته دشعر بېله لاراخيستي لکه وايي چي:

قرانمل په بندگي درته سرخم يم

پاکه مينه پاکه مېنه ايمان روڼ را

په پورته بيت کي د ادبي فنونو په اساس ناقص تجنیس کارول سوی چي مېنه د او سپدلو ځاي دی او مينه په معنوي لحاظ د بندگي او عبادت لپاره د سرخم بدل دي چي يوازي او يوازي د برحق معبود لپاره دي د مناجات یو بنکلی مفهوم افاده کوي او د دې سره سره د پاکي ميني ذکر چي دخداي درسول (ص) او د مصلحو بندگانو مينه ده چي دخداي ج رضائي مطلب دی او د پاکي ميني يادونه ده چي په دنيا کي د عبادت او بندگي ځاي په اخرت کي جنتونه دي چي د مؤمنانو غوښتنه ده او د دې په څنگ کي دروڼ ايمان غوښتنه چي د صادقانو مخلصانو او سپېڅلو مومنانو ايمان دی.

بل ځاي وايي:

چي جواب (لتسئلن) لره بشر کړم

ذکات و توفيق په غيرکي دشکران را

په پورته بيت کښي قرانمل د (الهاکم تکاثر) ايت ته په خپل بيت کي اشاره کړېده له خدايه دخداي دنعمتونو دشکر او توفيق غوښتونکی دی خو دلتسئلن په ورځ ټي دخپلي بندگي حق ادا کړی وي او دخداي دنعمتونو کفران ټي نه وي کړي. د قرانمل د مناجاتو همدا ټولگه د پښتو شعري ټولگو په لړکي د بندگي د اوصافو په زبور بنکلي اوله نوښته ډکه ټولگه ده چي په ويلو ټي ماته دستر صوفي او عارف مولانا خواجه عبدالله انصار ورس سره ملفوظات او مناجات راپه زړه سي او دهغه د عرفان مناظر نظره راسي رشتيا هم د قرانمل همدا مناجاتونه هغه بندگي غوښتني او سوالونه دي چي د بنده او الله ترمنځ درازونيا زاپکه ټينگه وي او د بنده دشيطاني غرور او تکبر کرغیږني لکي دانسان له زړه نه د نفس په اوبو پرېولی. نورنو تاسو او د قرانمل مناجاتونه په دې هيله چي ژوند ترپايه د بڅښونکي او مهربان څښتن ودربار ته دخپلي بندگي اظهار په خضوع او خشوع وکړي او د همداسي مناجاتو په ويلو او غوښتلو د دواړو دارينو سعادت او شرافت ترلاسه کړي.

په اسلامي او افغاني مينه

روح الله ساقيار (عرفان)

بسم الله الرحمن الرحيم ط

درنو لوستونکو!

سلامونه درته وړاندي کوم امید دی چې ددې ټولګي په لوستنه سره مي له دعا هېر نکړی

دخو کلونو را پدې خوا مي له شعر سره خدای پاماني کړېده

ولي دا ټولګه چې مي دوه درې کلونه مخکي سره ترتيب کړېوه دفرصت څخه په ګټه پورته کېدنه مي تر تاسو درنو درو رسوله کېدای سي ما هغه شاعرانه انځورګري او تخيل په کېني نوي کار ولي کوم چې دشعر په ساحرانه ژبه کي اړتيا ورته لیده کېږي ولي پر دې بنسټ چې ديوه ستر مفهوم اساسات پکېني ترسترگو کېږي تاسو درنو ته يې وړاندي کوم

سره تردې چې ماته يې په ټولګي کي کوم رسمي درس نه دی را کړي ولي ددرنو لیکوالانو بناغلي لسانس بنوونکي حاجي فضل محمد ((پنهان)) او بناغلي روح الله ((ساقيار)) چې اوس عرفان تخلص کوي نړۍ نړۍ مننه کوم چې دا کتاب ګوتی پخپلو نازنينو ليکنو باندې ونازوه

ستا سودرنو دعا په هيله

په مينه

حاجي نوراحمد قران مل

دافغان يو نايتد اداري بنوونيز مرکز مسئول

د مناجاتو پېل

خدا يسه سترگو او عمل ته مې حيارا
محبت پر لسه پسې دي په رشتيار

چي مد هوش په ياراننه ستا کي بې هوش يم
داسي هوش مې په وجود کي هويدارا

په رندي به دمنصور غوندي در جار سم
زما په برخه د قاضي رسا فتوارا

جام دجم که مې دبرخي طالع اوسي
ستا بې ميني يې مستي ماته بې خوارا

پروت قران مې په سینه کي ستامشهوددي
قرانمل تل ته دجانان دلار رنوارا

خداییه ! ستا وملاقات لره سبب را
 داسبب کي خووار زړگئی مې مظر ب را

چي سم محوه ستا دمینی په جلوه کي
 دې جلوي ته مې دمینی خوړ ش ب را

دهوس خمی و باس مې لسه تنه
 په عوض یې د تقوای خواریه عین ب را

شور دمینی چي مستبېرې په سینه کي
 داسی مینه زما په برخه داد ب را

چي حساب یې په دربار د غلامی سم
 قرانمل ته افتخار د دې منصب ب را

خداييہ ! ژوندمي دعاشقو پوه صفات را
برائت دي پرمي داند د عرصات را

داده ژوند شپه له ژوند هيهات هيهات ځي
فهميدن يې زمما د زړه پور عرفات را

چي ترې پورته څه توبنه دا خرت کرم
را پوه برخه د جانان د لار نعمات را

ځالکي د خرابات دي نه رنگې پري
دي جو نگره کي ملنگ غوندي حيات را

زړه مي بندي ستا عشق په خاطر و کي
قرانمل ته ديارى رنگين صفات را

خدایه ! کره مي په عمل کي دناسوت را
رینبـتینوالی پـرزړگـي دملکـوت را

چـي ارواح مـي ستادبـنـکـلو مېلمنـه وې
نـاز نـواز پـه وزرودجـروت را

شکسته نفس مې له طغنه په امان کړې
قبلېدل مې ستا په درکي دهاهوت را

چـي یو ځـواک سـم و سـاتني دبشـرتـه
پـه دريـاب کـي حـو صـله ديوه حـوت را

قرانمـل دي سـر در وړوړي بـندگـي کـي
بـنـه نـجات د شـيطنـي لـه عنـکـبـوت را

خدایه ! ستا خوبنی ته سترگی په رنگت را
چي ژړایي نه درېږي اسرار پست را

دایمان د توازن په درلودو کي
د بېرې راز مې پرفکر او پر مټ را

خوف رجامې د مذهب دلار عصاده
په طاقت کي نور طاقت مې لټ پر لټ را

دامت مسلمه چوپړ لپاره
همراهان مې همرازان مې ست پر ست را

چي مفهوم د سړیتوب انسانان درک کړي
قرانمل لره یې پلان د جوړي کړت را

خداییه ! ستا داو لیاؤ دین میراث را
تینگ ایمان و وعیده آئین میراث را

دمحراب دخانقاسی اسستوگن کهری
سُرخ رویی په اخرت جبین میراث را

دملنگ په گدری په ژوند قانع یم
د حساب کتاب دفتر مبین میراث را

چی خیرات دی بندگی کی په هر وخت سم
دغازیانو په تولی متین میراث را

چی پیوست دقران منخ و مخته لولم
قرانمل یم لوست قران رنگین میراث را

لويـه خدايـه ! د مـين غونـدي رواج را
د شـيطان تو طـيـه مـخ لـره تـاراج را

ز مـا د مـيني د قـالـب زړـگـي خـالي دي
پـه کـوگـل کـي مـي د مـيني روڼ سـراج را

پـه عـالم کـي د نـاسـوت چـي دي پـيدا کـرم
شـرافت بـل مـلکـوت پـشـاني تـاج را

چـي رنـدي سـي واري سـترگـي د خـبـليـسو
داسـي تـوان ، داسـي ايمان داسـي امـواج را

سـرمـي ايـبـني سـتا د خـوښـي نـذرانـي تـه
قـرانـمل تـه يـاد د وـصل پـه سـماج را

خداییه ! لاره مئی تاریک هه روڤن صباح را
له هه هه و او له هه هه و سوس پاک هه ارواح را

خیرات خور دی دجانان دش فاعت سم
داصفت مئی دزرگه مئی په اصلاح را

نور دی پاته وی پدی نا بود جهان کی
ما حقیر ته په خلاصون کی زره ملاح را

توره تبه په خسیس غمازا اخته کپه
تری نجات ستا په کرم دیو سیاح را

راز د مین مئی دی ساتلی وی ترمنخ هه
قرانمل ته خوار د عجز زیو فلاح را

خدایه ! زما دښمن پر درد او پروخو اوخ را
حوصله ، استقامت تندي پراخ را

چي زبیر غوندي دميني مدرسه سم
دغمازو ورپتېدو ته مې طبيخ را

بشارت مې کړې د عقل خانقاه ته
په تمیز کي توپيرونه په الاخ را

دُر گوهر چي د جانان پښو ته انبار کړم
توان طاقت په جوړېدو د داسي کاخ را

د زرگي قاموس مې ډک په ايياتو کړې
وزرگي د قرانمل ته سري سُراخ را

خداييه ! زړه مـي لـه فضـولـه څـخـه وچـرا
چـي رضـادـي وـي پـکـنـبـي هـغـه لـالـچـرا

زه عـاجـزه بـه هـيـڅـکـلـه ځـان خـلاص نـکـړـم
سـتـا پـه فـضـل لـه گـنـا هـو عـمـل بـچـرا

خـوړـم مـو مـن مـي کـړـه پـه کـار د مـو مـنـانـو
بـي اـيـمـانـو تـه تـو نـد خـو ي پـشـان د مـرچـرا

پـر حـقـه د بـل مـي لـاس لـاس بـري مـکـړـه
چـي مـي بـل خـوړي تـوان طـاقت مـي د خـپـل غـچـرا

بـنـد پـر بـنـد مـي سـتـا د د ر پـه خـا کـر و ب نـاز کـه
قـرآنـمـل زړه تـه بـا و ر د مـي نـي وچـرا

لوييه خدايه ! سڀي رقيب په فريبو پوځ را
په رنگه او په زاريو يې هر ترڅ را

چي ايمان ، وجدان ، او زړه ترې په امان وي
د تگي ټولنه دامونه له لڅ پوځ را

زما هم ستا بېله رحمته بل څه نسته
درحمت لري په کور کي او پر کڅ را

سردې پروت وي ستا درحمت وليکنه ته
درحمت باران په ژوند باندې په څ را

چي آئيني ددواړو سترگو مې رنې کي
قرانمل تل ته درنه دلاري ترڅ را

لوييه خداييه! زره رو بنه شانه شپه او ورخ را
خولسه گويانسه په سستايه شپه او ورخ را

چي را تولسه كرم پر جو نگره خوبې پلاره
دا سي توان په ژوندانه كي شپه او ورخ را

چي په صدرالمنتهي كي يې بورجل و
دهغه بنه كلي گاونده شپه او ورخ را

خان به شمار كرم دجهان له نازولو
دجانان دپيروي كره شپه او ورخ را

قرانمل دقرانسه دلاري مله ته
خراكت او نازېده په شپه او ورخ را

خدایه! تاته بندھی کی قمر بند را
وفادار غوندي په لار کی دی سو گنند را

چي داپاک زړه مې له غیږه په امان وي
دجانان په پاکه مینه زړه کی بند را

پیروي مې یې په برخه در فاکرې
په ایشار کی مې دردونه په سمند را

چي بې شانہ والا شان وجود دی هست دی
ستاله فضله له رحمتہ خه درمند را

په دریاب دقرانہ مې زړه غوټه کړه
قرانمل ته دغفران دکور کمنند را

خدايه ستا په بنديگي کي مي کلک هوډ را
په ټولو د صلاحاؤ چابک هوډ را

د بې دردو ، د بې دردو کړو لپاره
وصيله نرمه د کړنې ځيرک هوډ را

چي خنثي يې کړمه صرف ستا ورضاته
داسي توان مي داسي کړوته هک پک هوډ را

زموږ د دي د جانان دلاري کړنې
رسېدو ته يې د درياب د سمک هوډ را

قرانمل به سم سرشاره بنديگي کي
لار پر لاره دلته ون د مدرک هوډ را

پاکه خدايه ! دخلاصون دلار سـ فررا
دمردودو وړاندي زړه کي مي شررا

چي ساحل دبندي دي طي کومه
دي تگلوري ته رښتونى دزړه سررا

زما دزړه ددایرې وانحنات ته
پاک هدف دپاک مسير په پاک وزرا

دمادي جهان دي ليري وي له کوره
دمعني غوندي کچکول کي مي زبوررا

زړه کچکول دلاس په لپه التجامي
قرانمل يم ستا په وړاندي مي خم سررا

ستا دربار کي مي شيخ سر په رکوع ځوړ را
په نصيب کي د سلفو مي روغ بډوړ را

چي سجده مي ملکوت غوندي ادا کړم
سترگي د زړه مي خدايه پرانگړ را

خزانې به دي خالي نسي ليه فيضه
معاجزته رحمتونه لپر لپر را

چي دي نه مني، منل يې زړه کي ور کړه
نافرمانوته لار بنډود وړ دچو پوړ را

چي جانان مي شفاعت په ډاډ در خواست کړي
قرانمل لره عمل دداسي کړ را

پاکه خدايه! په توفيق د بنډو پوړ واز را
دې پوړ واز کي بنه ملگري مي همراز را

دبـرزخ او ددورخ لـه اور مـي خـلاص کـرې
ستا خوبـنـي رضـايت کـي خوږ اغـازرا

دموسـي دعـصـا غونـدي چـي لـابـنـود وـي
دايـوب اسـتـقامت پـه اهـتـزازرا

زه خـليـل چـي دـخـليـل دـلـار خـليـل سـم
دخـليـل غونـدي پـه اور کـي سـر فـرازرا

دمعـراج دـيـار دروي پـه شـفاعت کـي
قرانـمل تـه پـاک قـران دزړه دمـسـازرا

لوييه خداييه! تـوان پـه در کـي ددر وږ را
چي معموري يې په طواف سم سفر سر ږ را

د بلال پشان احد — احد پر ژبه
چي خوښي دي وي پکښي هماغه خوږ را

خاموشي مي د حيا دلار خاصه کړي
د ښمنان د سفره په شورا او ږ وږ را

توان مې مل کړي چي قربان دي له نامه سم
وربتېدو کي دستري يا دوام ډېر لږ را

سر دې پروت وي د جانان په نذرانه کي
قرانمل ته حق ندا، ندا د غوږ را

خدایه ! ستا ورضایت ته زیات سپاس را
په ازمون دبندهگي کي مې سرپاس را

چي توانگرسم په خدمت ستا مخلوق کي
رانه ليري دخناس دتسرس وسواس را

سترگي کښته په حيا ستا په شکران کي
دغفران زيري لاهه ورايه خخه پاس را

قند نبات چي دپي مخو زره مجاز وري
دې دنيا کي لاهه همغوننه اياس را

پل پرپل مې دجانان دقدمو کړي
قرانمل ته دايمان دلاراساس را

خدايه ستا په بندگي کي مې زړه سرابن را
دشيطان وه وسواسي ولره نکران را

چي توانمند سمه ددين په لارو چارو
داسي هـوډ داسي ايمان داسي تـلابن را

راڅخه سرچي پورته نکرې نارواته
رقيبانو ته په زغم کي داسي گوانن را

دو عتصمو پر حبل مې لاس برکړې
ستاددين دپيروان و دلاس وانن را

سردروږدوي په لاره دجانان کي
قرانمل يم په خولگي دشکران غابن را

لوييه خداييه پيه مغزو کي ژوندي هوش را
شاهدان پيه ربنستينواله کي سروس را

چي مطرح سم پيه تولى دعاشقانو
داسي درد داسي لذت ميه هوش پر هوش را

دکوثر پر خنده سرور ته کچکول کرم
داسي رنگ داسي صهبا ميه نوش پر نوش را

ژوند پيه لپه دزمان ميه در سوغات دي
په سرور کي يي را زونه دمئ نوش را

نذرانه دته ر غوبني پيه لحد کي
په تعويض يي قرانمل ته وين خروش را

خدايہ! خوي کي دمومن پرمخ اخلاص را
ددورخ لہ اورتونونو ممي تن خلاص را

چي پھ روي يي ستا پھ درکي مقبول اوسم
بس رفیق پھ اخرت ابن وقاص را

پھ رتبہ کي دس لفو دمريو
معاجزہ تھ يو بنکلي مکان خاص را

چي يي زرونہ ستا پھ نوروي پريولہ سوي
داسي خلگ داسي ژمن بنايسته اشخاص را

سرمي خم ستا و خدايي لہ پھ خدايہ
قرانمل يہ پھ شکران ممي زہ رصاص را

خدایه ! زړه کي دایمان بنایسته بیاض را
وعالم ته دفايدي عمل فیاض را

دا شیخ سرمي بېله تابل ته ټپت مکړي
بنده کي یو هوډ من تکره فراض را

چي دریاب دبنده کي سترې نسیم
داسي تن داسي وجود مي دحواض را

په رنگینو و تجلو و دطریقو کښي
سرخمي مي وظیفه کي دریاض را

چي تو پیر دښو او بدو په کواي سو
قرانمل ته دتمیز داسي مقراض را

خدايه! ستاددين په چارو کي احتياط را
په تعميل کي دارکانو زړه محطاط را

کلمه مي دوحدت پر خوله جاري کړه
صادق زړه دسياه ختلو پو پر رباط را

يم روان زه بي تونبي دم رگ و خولي ته
ستا پر فضل پر کرم باندي ميقات را

خوار رنخو زړه ته درمل دغفران غواړم
دجانان په پل يوني کي مي صراط را

چي شاهدي په اخرا کي ستا کلام سي
معاجز ته براءت له پرافراط را

خدايه! حق دين مي مدام محفـوظ را
ددين چارو کي تعمير ل دوام محفـوظ را

ستا ددين پر صراط پل مي پورته کړي
وعاجزه ته مقصد مرام محفـوظ را

نه دولت او نه متاع لرمه خوښه
له عذابه مي وجود مقام محفـوظ را

مسافر د بل ولات سبا پر تل وويم
د قران په ملگري مي کام محفـوظ را

بپله اوښکوخه تحفه تاته سوغات کړم؟
قرانمل ته دمطلب و ب صيام محفـوظ را

خدا يسه ستا په ارشاد اتو مـي سـمـاع را
ستا د دين په اموراتو مـي اطلاع را

را په برخه كـږي بريـاوـي دنـځـيـو
له انوارو مـي ايمان لـره شعاع را

چي سر كـښـېـږـم ستا د دين په چـوـپـره كـي
له بد لارو هـم نشـيـنو مـي وداع را

په مطاف كـي د كعبـې مـي پـښـې تـهـا كـي
په قسمت كـي دلـېـدلو يـې متاع را

د كچكـول پشـانـي لپـه در واري ده
قرانمـل تـه د جنـت د كـښـت زراع را

خدايه ! فڪر ته مڃي هر ڪله نبوغ را
په نبوغ ڪي تر هڏف پوري بلوغ را

چي مڃي ڙبهه په رښتيا ويو گوي او
المان نجات په هر وخت له دروغ را

په چوپړ ڪي دسلفو چي ستو مان سم
له بد لارو او بد مرغو مڃي فروغ را

چي وجود مڃي وقايله له بپرنگي سي
ستا په لاره ڪي دحق دلار دبلوغ [1] را

دقران ياري مڃي تالره رسد ڪري
له مڪار شيطانه هر وختي شلوع را

لويه خدايه! ژوند مې ستا خوښي کي لفره
دايمان دروښنايي ډېره پوره پر کفره

چي رتلي وي مدام مې لاه وجوده
اماره نفس مې مايوسه په غف غف را

تحرک يې دشيطان ځيني نفي کره
دشيطان پلان په وړاندي زمماضعف را

په څه ډول چي انسان ته دي تپاکلي
معاجز ته په هغه شانې شرف را

دطه او ديس په رفاقت کښي
قرانمل ته ديارانو تنظيم صرف را

خدایه ! زغم او حوصله مې د صدیق را
بې چوپان رمې ته مشر یو طارق را

چې تارگیت • دلار روان پر بله خوا کړم
دملعون لسه لاري بله خوا طریق را

چې راټول دا خوار مومن او لس بل ځل سې
پر داغه سې کړنو مالره توفیق را

چې محروم دي ستا درحیم لسه کړمه
شرمېدلي سپی غماز لکه زنی صدیق را

دقران دبرکت په استانه کې
قرانمل ته دتسلیم بنایسته تشویق را

لويـه خدايـه ! دربنـه تون دلارا دراڪ را
پر شـيطان دغلبـي مي زبرـه واڪ را

چي سـينه مي پـه ذڪـرو نو سـتا تـوده وي
داسـي تـوان دـشـڪـرانې دـڪـرنـي واڪ را

دجـليل پـه روي جـليل ربه غـفران كـره
سـتاددين پردبنـه من هـر وختـي تـاړاڪ را

چي دسـتونزو منـخ كي ژوند پـه حوصـيله كـرم
ددريـاب پـه تل كي ژوند مي دسـماڪ را

چي پـه مغز كي مي تـاڪلي خـاي اشـغال كا
قـران مـل تـه دقـران نـصـوص بنـه پـاڪ را

خدایه! بل یو مبتکر سید جمال• را
دمسلم امت یو والی پر او بال را

دمحمد پشان چي زغم لري په زړه کي
وحجاج ته د زمان مودا سي سيال را

دموسي او طارق په سر لاري کي
عتبه غوندي اسلام لره جنرال را

چي تحليل او تجزيه منصفانه کري
دمعني، مادي تر منځ مو پوتنسيال را
دډاکټر عبدالغفار په استعداد کي
قرانمل ته د ساينسي جهان کمال را

• په پورته شعر کي يادسوي نومونه عبارت دي له سيد جمالدين افغان، محمدابن قاسم، حجاج ابن يوسف، موسي ابن نصير، طارق ابن زياد، عتبه ابن مسلم، ډاکټر عبدالغفار کاکي؛ پوتنسيال، د فزيک د قانون هغه ظرفيت چي برقي تفاوت ثابتوي

خدایه! خوی، عادت، کردار نرم صمیم را
بې سالاره قافلې ته پوه زعمیم را

چې داخوا را اولس را ټول پریو که ټول سې
یو ټاټوبې مو ازاد، اباد، ترمیم را

چې یو څوک موبې موجوده اورکې سوځي
دې دښمن ته دخواریو مو وجهیم را

چې سیالان سو دنړۍ داو لسونو
هر افغان په ابادیو کې سیم را

چې منبر، توره، قلم، قران نښان وي
قران مل په کلیماتو زړه نعیم را

خدايه ! سرخم ستاپه درکي په هران را
په کچکول دعاجزی کي مې غفران را

چي مخ تور نسیم په لو ورخ دمحشر کي
رڼې سترگي پر ديدار مې دجانان را

چي جواب ((لتسئئن)) لره بشپړ کړم
ذکوات ، تمیز په غېږ کي دشکران را

کجروي را خڅه ليري په ميلو کي
مسستقيم صراط پر لاره دخوبان را

قرانمل سرمي قربان تر قرآنه کړه
دقران په لارښوونه روح روان را

خدایه! هرځای کي د دین مختوری، کونړا
چي گونگی په خوله وي هروخت یې بې بونړا

چي برلاسی په ایمان سمه پر باندي
داسي وعظ دخولگی د ژبې سي سونړا

تجربیه د ژوندانه مې سي سې خواکمنه
په تحقیق او خراکت کي داسي چونړا

چي مې غشی در بنډتون په نښان درومي
در شتیا لېنډی پشانې ملاد نونړا

قرانمل په بندگی درته سرخم یم
پاکه مینه، پاکه مېنه ایمان رونړا

خدای دو مړه توان مې هر وخت پراوږو را
چې سم ستړی دمخلوق خوی دسرو را

عقاید مې منزه له غیرو ساته
پرایات حدیث توحید یقین دکرو را

پر مذهب مې دنعمان خوشحال زرگی کره
فکر خلاص له تزلزل او اندېښنو را

دخسبیس ابلیس هر وخت ملامتی ته
ژبغرانده خوله گویا په گفتگورا

دقران نصوص مې نقش پر همدفودی
قرانمل تل ته دقران توان دساتورا

خدایه! ستا چي وي رضا هماغه خای را
په قضا کي مې رضا پر فکر و رای را

د مسلم امت پدې حساس پړاو کي
د علم پورته کېدو ته توان همای را

چي لاریون مې د هدف پر حیف ولاړ نسي
د غماز ورتېدو ته هوې و ههای را

سرمې جار ستا تر ازل ابد مالک ه
خاتمه مې پرایمان د ژوندون پای را

پر شتې د سوال جواب چي سي خوش حاله
اسانې وقرانمل ته هغه خای را

د ليکوال لنډه پېژندنه:

نوم: حاجي نوراحمد (قران مل)

د پلار نوم: حاجي عبدالحميد (کاکړ)

اصلي مېنه: کندهار ښار څلرمه ناحیه (باميزو کوڅه)

اوسنی مېنه: کندهار ښار لسمه ناحیه (کارته معلمین)

زده کړې: د متوسطو ديني، اداري، تدریسي زده کړو ترڅنگ په ۱۳۸۲ لمریز کال کې د کندهار د عالي دارالمعلمین د اجتماعاتو په څانگه کې له ۱۴ ټولگي څخه فارغ

چاپ سوي اثار:

- 1. ادبي ډېوه نثري تحقيقي ليکنه
- 2. زما غوښتنې نثري ټوټه يزه ليکنه
- 3. ايا غريبک پېژنی؟ نثري تحقيقي ليکنه
- 4. نېکي نثري تحقيقي ليکنه
- 5. د غريبک خزانه نثري تحقيقي ليکنه
- 6. داوښکو بهير آزاد او مقيد و شعرونه
- 7. خطاب مقيد شعرونه
- 8. د يادونو ځولۍ آزاد او مقيد شعرونه
- 9. خطوط و اقلام ترتيب، سمون او سرريزه
- 10. پښتولنډۍ او غاړې ترتيب، سمون او سرريزه
- 11. ستوري ستوري يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 12. تاند يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 13. زروړانگه مجله پرله پسې شپږگني
- 14. د پارکوډولۍ ترتيب، سمون او سرريزه
- 15. لمړين کلۍ د جاپان هيواد سفرنامه
- 16. ريښتونۍ استازۍ نثري ليکنه
- 17. مناجتونه همدا ليکنه

پای

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**